



7.5.2012

B7-2012/0000

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie negocjacji dotyczących traktatu ONZ o handlu bronią (2012/0000(RSP))

Anneli Jäätteenmäki

w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych

B7-2012/0000

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie negocjacji dotyczących traktatu ONZ o handlu bronią
(2012/0000(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając konferencję Narodów Zjednoczonych poświęconą negocjacjom w sprawie traktatu o handlu bronią, która odbędzie się w dniach 2-27 lipca 2012 r. w Nowym Jorku,
 - uwzględniając decyzję Rady 2010/336/WPZiB z dnia 14 czerwca 2010 r. i wcześniejsze decyzje Rady w sprawie działań UE wspierających traktat o handlu bronią¹,
 - uwzględniając wspólne stanowisko UE 2008/944/WPZiB określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie traktatu o handlu bronią: ustanowienia wspólnych międzynarodowych norm importu, eksportu i transferu broni konwencjonalnej³,
 - uwzględniając odpowiedź UE na wniosek sekretarza generalnego ONZ o opinii na temat elementów traktatu o handlu bronią,
 - uwzględniając kampanię na rzecz kontroli zbrojeń prowadzoną przez światowe społeczeństwo obywatelskie,
 - uwzględniając art. 34 Traktatu z Lizbony,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze brak prawnie wiążącego międzynarodowego traktatu dotyczącego uregulowania transferu broni konwencjonalnej;
- B. mając na uwadze, że traktat o handlu bronią, który będzie przedmiotem negocjacji w 2012 r., musi zawierać jasne i wiążące postanowienia dotyczące najwyższych międzynarodowych norm, w tym norm zgodnych z międzynarodowym prawem humanitarnym;
- C. mając na uwadze, że jednolite, spójne i konsekwentne podejście UE ma kluczowe znaczenie dla przyjęcia i skutecznego wdrażania takiego traktatu na szczeblu światowym;
- D. mając na uwadze, że traktat o handlu bronią musi nakładać większą odpowiedzialność, a jego wdrażanie musi odbywać się w sposób otwarty i przejrzysty;

Przejrzystość i odpowiedzialność jako kluczowe elementy solidnego traktatu o handlu

¹ Dz.U. L 152 z 18.6.2010, s. 14-20

² Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99-103

³ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0282.

bronią

1. zauważa, że wartość światowego eksportu broni nadal rośnie mimo kryzysu gospodarczego i finansowego i że państwa członkowskie UE odpowiadają stale za ok. 30% całkowitego eksportu oraz należą do największych producentów i eksporterów broni na świecie¹; w związku z tym podkreśla, że UE ponosi odpowiedzialność za rozwój i przyczynianie się do uregulowanego i bardziej przejrzystego handlu bronią na skalę światową i że leży to również w jej interesie;
2. uznaje wkład, jaki przemysł zbrojny wnosi w tworzenie miejsc pracy i pobudzanie wzrostu gospodarczego; uważa jednak, że nieuregulowany i nieprzejrzysty handel bronią jest nieodpowiedzialny, powoduje niepotrzebne cierpienia ludzkie, podsyca konflikty zbrojne, sprzyja niestabilności, atakom terrorystycznym i korupcji, a ponadto szkodzi dobrym rządóm i rozwojowi społeczno-gospodarczemu oraz prowadzi do łamania praworządności, praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;
3. w związku z tym wzywa, by przewidziane na lipiec 2012 r. negocjacje w sprawie międzynarodowego traktatu o handlu bronią stały się historycznym krokiem naprzód, dzięki większej przejrzystości i odpowiedzialności, przez opracowanie najwyższych międzynarodowych norm i kryteriów oceniania decyzji w sprawie transferu, importu i eksportu broni konwencjonalnej;
4. wzywa społeczność międzynarodową do wykazania się zaangażowaniem na rzecz uregulowania międzynarodowego handlu bronią przez pełne wykorzystanie regulaminu celem opracowania kompleksowego tekstu obejmującego wszystkie najważniejsze kwestie konieczne do uzgodnienia solidnego traktatu na konferencji w lipcu 2012 r.;
5. wzywa do przeprowadzenia szybkich negocjacji, pilnego przyjęcia i wprowadzenia w życie międzynarodowego i kompleksowego traktatu ONZ o handlu bronią;

Zakres stosowania

6. uważa, że skuteczny traktat powinien obejmować szeroki zakres działań związanych z handlem bronią konwencjonalną, w tym import, eksport, transfer (łącznie z tranzytem i przeladunkiem), produkcję na zagranicznej licencji, zarządzanie składami oraz wszystkie pokrewne usługi związane z pośrednictwem, transportem i finansowaniem;
7. uważa, że skuteczny traktat powinien uwzględniać wszystkie aspekty handlu bronią konwencjonalną, w tym transfery międzypaństwowe, transfery między państwem a użytkownikiem prywatnym, sprzedaż komercyjną, leasing oraz pożyczki, darowizny lub pomoc przy jakiegokolwiek innej formie transferu;
8. uważa, że skuteczny traktat powinien też obejmować jak najszerszy zakres broni konwencjonalnej, w tym broń strzelecką i lekką oraz amunicję, elementy i technologie związane z ich wykorzystaniem, produkcję lub utrzymanie do celów wojskowych lub innych celów związanych z bezpieczeństwem i egzekwowaniem prawa;

¹ Dane pochodzą z wartości współczynnika trendu (TIV) Sztokholmskiego Międzynarodowego Instytutu Badań nad Pokojem (wyrażone w USD po stałych cenach z 1990 r.) i są dostępne pod adresem: http://www.sipri.org/databases/armstransfers/background/explanations2_default

Kryteria i międzynarodowe normy

9. uważa, że długofalowy sukces traktatu o handlu bronią zależy od przyjęcia nienagannyh norm;
10. apeluje, by traktat o handlu bronią przypominał państwom będącym jego stronami, że wszystkie decyzje dotyczące importu, eksportu lub transferu broni powinny być w pełni zgodne z podjętymi przez nie międzynarodowymi zobowiązaniami, w szczególności wynikającymi z międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, międzynarodowego prawa humanitarnego i obejmującymi zgodnie z kartą ONZ sankcje i embarga na broń nakładane przez organizacje regionalne i Radę Bezpieczeństwa ONZ;
11. wzywa państwa członkowskie ONZ do przyjęcia dodatkowych kryteriów (opracowanych jako międzynarodowe normy) stanowiących dla decydentów wytyczne w sprawie eksportu broni i obejmujących w szczególności wyniki państwa przeznaczenia w zakresie dobrych rządów, demokracji, praw człowieka, nierozprzestrzeniania broni, walki z korupcją, ryzyka zmiany przeznaczenia sprzętu wojskowego, wpływu na rozwój społeczno-gospodarczy kraju oraz utrzymywania pokoju i bezpieczeństwa na poziomie regionalnym; uważa, że traktat powinien zawierać szczegółowe kryteria antykorupcyjne;
12. apeluje, by kryteria te zostały włączone do krajowych ocen ryzyka jako pomoc dla decydentów przy podejmowaniu decyzji dotyczących eksportu broni;
13. wzywa do opracowania tych kryteriów w formie wspólnych wytycznych operacyjnych umożliwiających przeprowadzanie ocen ryzyka jako podstawy decyzji dotyczących transferu broni;

Wdrażanie i sprawozdawczość

14. podkreśla znaczenie skutecznego i wiarygodnego wprowadzania w życie traktatu o handlu bronią, a także przejrzystości i odpowiedzialności państw będących jego stroną;
15. uważa, że solidny traktat o handlu bronią musi zawierać postanowienia i wskaźniki zobowiązujące państwa będące jego stroną do przyjęcia krajowych przepisów i powołania krajowego organu odpowiedzialnego za kontrolę – w tym egzekwowanie przepisów i sankcji za naruszenia – wszystkich transferów broni objętych zakresem stosowania traktatu oraz za wypełnianie wszystkich wymogów dotyczących sprawozdawczości i wdrażania;
16. uważa, że skuteczne wdrażanie traktatu będzie zależało od wspierania przejrzystości i wymiany między państwami będącymi jego stroną informacji oraz najlepszych praktyk w zakresie decyzji dotyczących eksportu, importu i transferu broni;
17. uważa, że doświadczenia zdobyte dzięki stworzonemu przez ONZ rejestrowi broni konwencjonalnej ułatwią zapewnienie takiej przejrzystości i wymianę informacji, a ponadto wzywa do dalszego rozszerzenia kategorii broni w rejestrze, w tym broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji;
18. w związku z tym apeluje, by traktat o handlu bronią zawierał zapis dotyczący składania

przez państwa będące jego stroną regularnych sprawozdań w sprawie wszystkich decyzji dotyczących transferu broni, w tym informacji dotyczących typów, ilości i odbiorców sprzętu dopuszczonego do transferu, a także sprawozdań w sprawie stosowania pełnego zakresu i postanowień traktatu;

19. wzywa do utworzenia specjalnej jednostki ds. wdrażania i wsparcia traktatu o handlu bronią, której kompetencje obejmowałyby zbieranie i analizowanie sprawozdań złożonych przez państwa będące stroną traktatu, a ponadto wzywa sekretarza generalnego ONZ do publikowania rocznego sprawozdania zawierającego dalsze propozycje dotyczące wzmocnienia postanowień operacyjnych traktatu;
20. domaga się upubliczniania wszystkich tego rodzaju sprawozdań;
21. apeluje o organizowanie dorocznych zgromadzeń państw będących stroną traktatu oraz o pięć corocznych konferencji przeglądowych, do udziału w których będą zachęcane organizacje społeczeństwa obywatelskiego;
22. uważa, że długofalowy sukces traktatu o handlu bronią zależy od pełnej przejrzystości i odpowiedzialności wobec obywateli i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w krajach eksportujących i importujących broń; w związku z tym wzywa do stworzenia solidnych mechanizmów zapewniania przejrzystości, obejmujących doroczne sprawozdania, w celu zwiększenia roli parlamentów, społeczeństwa obywatelskiego i szerzej rozumianej opinii publicznej w pociąganiu ich rządów do odpowiedzialności za podejmowane decyzje dotyczące eksportu, importu i transferu broni;
23. uważa, że każde państwo będące stroną traktatu o handlu bronią, które wystąpi o wsparcie przy realizacji wynikających z niego zobowiązań, powinno otrzymać niezbędne wsparcie i pomoc techniczną; wzywa Unię Europejską do kontynuacji działań w obszarze współpracy zewnętrznej oraz do rozszerzenia pomocy m.in. w dziedzinie wsparcia legislacyjnego i administracyjnego oraz rozwoju instytucjonalnego, a także w zakresie poszerzania krajowej wiedzy eksperckiej wszystkich organów zaangażowanych w system kontroli transferu broni, łącznie z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i parlamentami;

Rola UE i PE

24. uznaje spójną i konsekwentną rolę odgrywaną przez UE i jej państwa członkowskie przy wspieraniu międzynarodowych dążeń do przygotowania traktatu o handlu bronią; w związku z konferencją wzywa do dalszego zaangażowania i działań informacyjnych, w tym na najwyższym szczeblu politycznym, podczas demarche i szczytów stanowiących przygotowanie do lipcowej konferencji, a także w trakcie procesu ratyfikacji i wdrażania traktatu;
25. uważa, że odpowiedź UE na wniosek sekretarza generalnego ONZ o opinie na temat elementów traktatu o handlu bronią stanowi odpowiednią podstawę skoordynowanych działań państw członkowskich UE na międzynarodowej konferencji poświęconej traktatowi; wzywa państwa członkowskie, by w zgodzie ze zobowiązaniem wynikającym z Traktatu z Lizbony trzymały się na konferencji stanowiska UE określonego w odpowiedzi udzielonej sekretarzowi generalnemu ONZ w celu zapewnienia ambitnych

wyników i solidnego traktatu o handlu bronią;

26. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wysokiej przedstawiciel zgodnie z art. 34 ust. 1 Traktatu z Lizbony dotyczące przedstawienia Parlamentowi stanowiska UE przed konferencją; wyraża zamiar wysłania delegacji celem monitorowania procesu negocjacji oraz oceny spójności i konsekwencji stanowiska UE w czasie konferencji;
27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/ wiceprzewodniczącej Komisji, Radzie, Komisji, ONZ oraz parlamentom narodowym państw członkowskich UE.